

Jézus sokakat meggyógyít és megsokasítja a kenyeret.

Drága Uram!

Ha lehetne a legkedvesebb részt választani működésedből, valószínű ez lenne a No. 1

Nem kell diagnosztika, vérvétel, keresgélés, csak oda állni eléd és gyógyultan távozunk. Úgy tűnik, itt még megtérést, vagy bármi féle „ellenszolgáltatást” sem kérsz.

Így van ez az éhségünkkel is. Megsajnálsz és megszorítod a kenyeret és hal is jár hozzá.

A napokban arról elmélkedtem, hogy Isten ígérete: „**A lisztesfazék nem ürült ki az Úr ígérete szerint** 1Kir 17,10-16” nem a csoda útján, hanem Krisztusi elkötelezettségből általunk kell, hogy megvalósuljon. Nem váltottam köpönyeget, most sem és erről sem gondolkodok másként.

Érdemes a szentírási részen elgondolkodni.

Érdemes Jézust felkeresni más ok miatta is? Van e Jézusnál értékesebb, mint az egészségünk és a jóllakottságunk? Beteg és éhes embernek nem biztos, hogy meggyőző tudnék lenni. Éppen ezért gondolom, hogy még előtte kell foglalkoznunk ezzel a kérdéssel. Azért, ha betegségbe kerülünk vagy vigasztaló szerep vár ránk, valamennyire felkészülve, ne ott kelljen az élet nagy kérdéseivel foglalkoznunk.

Gondolkozzunk, hogy miként reagálnánk, ha minket, házastársunkat, gyermekeinket betegség sújtana.

Másként gondolnék Isten gondoskodásáról, mint most?

Csoda-elvárással fogadnánk?

Tudnánk szeretett közösségi testvéreinkhez fordulni fizikális és spirituális segítségért?

Jó elmélkedést:

Vágó Laci, Érd